

SPIRITIZMUS = MODERN ERETNEKSÉG?

A „spiritizmus” szó ma igen rosszul cseng a keresztény felekezeti körökben. **A gonosz megtévesztő munkája szinonimájaként értelmezik, meglehetősen egységesen**, anélkül, hogy elfogulatlan lélekkel egyszer megvizsgálnák azt a „gyümölcsei” alapján. A becsületes keresztény szinte megborzong hallatára – köszönhetően az igen erőteljes „óvó” figyelemfelhívásoknak és felületes hallomásoknak. Gyakorlatilag az eretnekség mai formájának tekinti, nem is tudván azt, hogy micsoda hatalmas mennyei ajándék elől zárja be lelkét, és keresztény hitének erősítését. Az álmissztikát kitűnően felhasználó filmipar pedig egyenesen a profitszerzés és spirituális borzongáskeltés eszközét vélte megtalálni ezen ismeretek „hasznosításával”, - inkább erősítve a negatív megközelítését.

Mi a spiritizmus valójában?

Pontos definíciója nincsen. Nem vallásfelekezet, nem titkos társaság és főleg nem halott idézés és asztaltáncoltatás okkultista sátánista szekták rituális cselekedeteként. De még csak nem is a modern kuruzslók, jósök, önjelölt táltosok és parafenomének titokzatos tudománya. Ha valaki ezt érti spiritizmus alatt, az kb. olyan, mintha a kereszténységet a krisztusi eszmével való visszaélésekkel: az inkvizícióval, boszorkányégetéssel, vallásháborúkkal, bűnbocsánat-cédulákkal, erkölcstelen pápák és ellen-pápák egymást kölcsönös kiátkozásával, valamint könyörtelen „keresztény” gyarmatosítók rablógyilkos tevékenységével azonosítaná. Sokan egy kalap alá veszik a New Age sokszor zavaros eszmei áramlataival, ezoterikus és okkult irányzataival.

A spiritizmus inkább egy szellemi mozgalom a végidők emberének megmentésére a fogyasztói társadalom által tomboló materializmussal, önzéssel és tagadással szemben. A modern kiábrándult ember részére szellemi küldöttek útján átadott ismeretanyag, mentőöv az üdvösség megszerzésére (harmadik kijelentés¹). Különösen azok részére, akik a gőgös tudomány és materializmus által megtévesztve, a világ gonoszságai által megfáradva csalódottan és kiábrándultan keresik az Igazságos Istent, de nem találják sehol. Akiket a modern materializmus már rég meggyőzött „logikus” érveivel, hogy nincs Isten, nincs teremtés, nincs igazság és nincs túlvilág, a vallások tanításai már rég megcáfolt mesék.

Isten szerető mennyei Atyaként ezen gyermekeinek megmentésére „kézzel-fogható” bizonyítékokat, tudományos igényű tanításokat, a keresztény vallások igazságainak hatalmas és mély megvilágítását adta, hogy akinek van füle és szeme az halljon és lásson. Aki pedig szeretett felekezete kebelében marad, kapjon elegendő táplálékot hitének megőrzéséhez akkor is, ha a megpróbáltatások vihara ledönteni készül a gyenge alapokon álló épületet.

¹ Az első kijelentés Mózes által a **törvény**, második kijelentés **Jézus** által a **szeretet, kegyelem és megbocsátás**, **harmadik kijelentés** az újkori szellemi mozgalom a **Szent szellem tanítása** a késői kor emberének megmentésére. (Részletesebben l. a „Tanulmányok” c menüpont alatt)

Az ismeretek átadásának mikéntjét „Az isteni kinyilatkoztatásról”, valamint a „Szellemi kapcsolatok szabályozása a Bibliában” c. – kezdőlapon található anyagok mutatják be.

A továbbiakban a honlapon található könyvekből mutatunk szemelvény jelleggel gondolatokat (maguktól a tanító szellemektől), hogy tisztább képet alkothassunk magunknak ezen „eretnekségről”.

SZEMELVÉNY 1:

„Így van ez a spiritizmussal is, mely mint utolsó alkalom adatott Istentől a hit megszerzésére az elanyagiasodott embereknek. Sajnos, nem mindenki képes az anyag vastag rétegei alatt az igazságot mint fenntartó erkölcsi erőt a maga értelmével megtalálni. Pedig ez a cél, nem pedig az emberek szórakoztatása, sem pedig a szellemeknek az emberek életébe való beavatása és viszont. A helyesen felfogott spiritizmus célja az, hogy e hitetlen, tagadó kor-szellemet, mely a tudomány fellendülésével irányító hatalommá nőtte ki magát, - letörje, megsemmisítse. Tehát sem tudomány-, sem vallásellenes nem lehet a helyesen értelmezett spiritizmus, mert igazi rendeltetése: áthidalni az akadályokat és összekötni e kettőt.

(Névtelen szellem közleményei-II.)

SZEMELVÉNY 2:

„Azért van szükség a spiritizmusra most ez utolsó időkben, hogy az ember győződjék meg mindenről, és még idejében térjen meg. A szellemtan ismerői előtt világosan áll, hogy a spiritizmus nemcsak, hogy nem rombolja le az egyházak által hirdetett igazságokat, hanem inkább alátámasztja, megerősíti azokat az anyagiak, romboló világnézettel szemben”

(Névtelen szellem közleményei-II.)

SZEMELVÉNY 3:

„A spiritizmus még nem maga az eszme, a cél. A spiritista ember még nagyon is hernyó, még nagyon is a föld lakója a maga hibáival, bűneivel, fogyatkozásaival. Csak olyan ő még, mintha egy igen elnyűtt ruhájú koldus egy nagydarab aranyat talál az országút porában. Még csak értékesíteni sem tudja nagy kincsét, mert nem tudja hogyan, miképpen. De aki ért hozzá, az először is keres magának megbízható helyet, ahová elrejtse, és olyanforma életet rendez be, mintha már nem volna koldus, hogy amikor az ő rongyait felcserélte rendes emberi ruhával, az emberekben bizalmat keltsen maga iránt, hogy a kincs tényleg az övé, és így tudja csak értékesíteni azt. A spiritista ember is, mint az út porában fetregő koldus, talált egy nagy - mindennél nagyobb - isteni igazságot, melyből mint gyémántból sugárzik rá a fény. És mit csinál ez a szegény, rongyos ruhájú koldus? Dicsekszik vele fűnek-fának, hogy milyen nagy kincse van.

Erre a vallások azt mondják: barátom ez nem a tiéd, ez az enyém; az én vagyonom alapja az örök élet, a lelki világ, az erény és a bűn felett való ítélet joga. Tehát ha van belőle neked is, akkor te ezt loptad, és ezért megbűnhődsz; mert meg van írva, hogy Mózes megtiltotta . . .

A világi tudomány meg azt mondja rá: szegény, meghibbant elméjű boldog - hogyan örül annak az üvegdarabnak, azt hiszi gyémánt. De hagyjuk őt örülni; hadd legyen boldog, nem árt vele senkinek! De próbálja csak a spiritista bizonyítani - próbálja csak nyilvánosan az igazát hirdetni - hát van még tébolyda és kényszerzubbony. De vannak szánakozó emberek is, akik megsajnálják őket, különösen ha ez a mánia hasznot hoz a társadalomnak. **És vannak olyanok is sokan, akik minden komolyabb kutatástól^{2*} irtóznak; ezek félnek a spiritistáktól.** A világi bölcsek, akik elismert paripákon lovagolnak, s nagyszerű versenyt rendeznek a hírnévért és dicsőségért a báméskodók mulattatására, óh ezek - ha utolsónak jönnek is be a versenyen, mégis oly megközelíthetetlen magasan érzik magukat, hogy az ilyen elvont témához csak nagy ritkán, a saját életük rejtélyén keresztül szállnak le, hogy vele egy pillanatra törődjenek.

Hogy mi a spiritizmus? - Ma sincs eldöntve és nem is lesz, mert a világ szerinti okos emberek nem foglalkoznak vele, azok pedig, akik spiritistáknak vallják magukat, nagyobb részben szellemi koldusok, akik elfelejtkeznek arról, hogy ebből a kincsből, amit a nagy gyémánt képvisel, önmagukat, mint embereket kellene felöltöztetniük, s azt a szabadságot, a lelkiismeret nagy szabadságát, melyet az eszme ad, a saját fegyelmezésükre használnák fel.”

(Névtelen szellem közleményei-II.)

SZEMELVÉNY 4:

„A spiritizmus, mint az utolsó idők kijelentése, a szellemek legutolsó elmaradtjait szedi össze, akiknek éppen oda kell érniük, ahol az elsők vannak; ezeknek sok adatik, de azt fel is kell használniuk.”

(Névtelen szellem közleményei-I.)

„A spiritizmus a harmadik kijelentés, melyen keresztül az ember lelke meggyógyulhat. Vészharang ez az emberiség részére, és a föld légkörének, túlsúlyolt szféráinak segélykiáltása. Éppen azért munkálkodni kell gyermekeim, menteni az égő házból, ami még menthető, mert a véghez közel vagyunk.”

(Névtelen szellem közleményei-I.)

^{2*} A tanulás és kutatás ugyanis félelemmel is járhat. Azzal a félelemmel, hogy esetleg kiderül eddigi tudásunkról és véleményünkéről annak helytelen volta. *(A szerk.)*

„A spiritizmus az utolsó időkre szánt bizonyosság, amely az örökké fennmaradó élet igazságát mint valami sáncárok veszi körül, s az Isten Országát elhatárolja az ellentét világától.”

(Evangéliumi spiritizmus-III.)

SZEMELVÉNY 5:

„Ezért az utolsó óra munkásai ugyanannyi fizetést kapnak, mint akik a nap hevét szenvedték. Ezeknek az Isten segítséget nyújt, új utakat nyit. **Ilyen út a spiritizmus is, amely arra való, hogy megmentse az anyagelvű tudomány töréből azokat a lelkeket, akik még eljuthatnak az üdvösségre. Azért újra meg újra azt mondom nektek: ne legyetek könnyelműek azzal az adománnyal, amelyet az Isten nektek adott: ne dobjátok félre, és ne tartsátok értéktelennek!** Mert ha a lelketekben visszhangot kelt az Úr Igéje, akkor a lelketek előtt felragyog az igazság, amely a ti lelketeket gyönyörűséggel árasztja el, és megmutatja a kibontakozás útját, és azt, hogy mit kell cselekednie a földi embernek. **És ti azt megértitek, mert az Isten megadta nektek a lehetőséget, hogy ezt be is bizonyítsátok: álljatok őrt azon a ponton, ahova az Úr állított benneteket addig, ameddig levált titeket másokkal.”**

(Titkos tanítások-II.)

„A spiritizmust a szellemi élet javait szolgáló irányzatnak kell tekintenetek elsősorban a ti szellemetek számára, azután pedig azok számára, akiket a sorsuk, a végzetük, mint gyengéket, mint kicsinyeket, mint értelmetlen és kialakulatlan lelküeket hozzátok sodort, mint a sors viharának üldözöttéit, hogy a ti lelketek közelében igazságot tapasztaljanak, szeretetet és enyhületet találjanak, hogy ezeket tanítsátok és felemeljétek a bennetek testté lett Ige által. Szükséges ugyanis, hogy az Ige testet öltjön az élő emberekben, hogy hathasson, hogy munkálkodhasson.”

(Titkos tanítások-III.)

SZEMELVÉNY 6:

„A spiritizmus világossága az utolsó időkben mint különös kegyelmi ajándék azért sugárzik alá a földre, hogy azok, akiknek lelkében elhomályosult a hit, az utolsó idők küzdelmében talpra állhassanak, hogy itt ne maradjanak; s akiket tévelygéseik rossz irányba tereltek, kitérítettek haladási vonalukból, azokat a szellemeket a hitben megerősödtek az ő hitük fényével és világosságával magukhoz vonzzák és szintén kiemelhessék. Mert az idő rövid; már nincs arra idő, hogy az emberi léleknek lassú, aprólékos fejlődésével, tapasztalatok gyűjtésével lehessen megszereznie azokat a bizonyosságokat, amelyekre támaszkodva elvégezhesse a maga fejlődését. Most már csak erőfeszítéssel, fáradhatatlan munkával, önmunkálkodással, és azon keresztül a példaadással lehet valamit elérnetek, hogy itt hagyjátok, ebben a világban, azokat a terheket, amelyek titeket, és azokat is, akik a fejlődés hosszú vonalán hoz-

zátok kapcsolódnak, visszatartottak. **Hogy velük együtt kiengesztelődve, egymást támogatva és segítve felemelkedhettek, hogy itt ne érjen benneteket a pusztulás, a vihar.** Mert *még így is alig hogy meg tudtok állani*, hát még ha majd a pusztító szélvész ideje itt ér benneteket! Az letör titeket, mint gyenge palántákat, és nem tudjátok bevégezni munkátokat.”

„A spiritizmus Isten igazságának az ember szeméi elé egészen közel hozása azoknak a meggyőződéseknek révén, amelyek igazolják, hogy azok az igazságok tények, amelyekről minden vallás beszél, amelyeket minden vallás magáéinak tart.

Ha a lélek egyszer meggyőződött ezekről, akkor minden vallásban helyet foglalhat, munkálkodhat, élhet azok szerint az igazságok szerint, amelyeket az a vallás tanít. A spiritizmus ezeknek az igazságoknak — hogy úgy mondjam — a lecövekelése, úgy, hogy azokat többé nem veheti el senki. Mint mikor valamit kitesztek a szabadba, és lecövekelitek, hogy a szél el ne vihesse, úgy van ezekkel a lecövekelte igazságokkal is. Ha egyszer a spiritizmus nyújtotta bizonyosságok ezeket tényekként lerögzítik, akkor ezeket a hitetlenség és kételkedés szele nem ragadhatja magával; megtépheti, de el nem viheti a legnagyobb kételkedés vihara sem, mert úgyszólván a földhöz vannak lecövekelve”

(Ezoteriák-I.)

SZEMELVÉNY 7:

A spiritizmus hivatása a végítélet előtt.

A spiritizmus az isteni igazságok védőbástyája. — Miért nem volt szükség az előző korszakokban a spiritizmusra? — Az utolsó ítélet előestéje. — Nemsokára a hivatalos tudomány is megállapítja az önálló lélek létezését. — Az igazi spiritisták. — A spiritizmus igazi hivatása. — A spiritizmus csodáihoz szent félelemmel közeledjétek. — Az apró életgondok megoldása nem a spiritizmus feladata.

A spiritizmusnak ezekben az utolsó időkben az a hivatása, hogy mintegy védőbástyaként álljon ott azoknak az igazságoknak körülzárására, amely igazságokat a különböző vallások és felekezetek tartanak a magukéinak. Ezek a felekezetek, mint az igazságnak formai tartályai, az írás szavaival hadakoznak, és a halottaktól való tudakozódásnak minősítik az utolsó idők bizonyosságát, sőt kivetik a gyülekezetekből azokat, akik ezeknek a meggyőződéseknek nyomán magukat — mondjuk — spiritistáknak vallják. A saját elgondolásuk szerint ezzel igazságot cselekednek, mert hiszen az írásokra támaszkodnak. De ezek az írások nem a mai kornak, nem az utolsó időknek adattak. Minden időnek megvan a maga kötelező kerete, amellyel körülzárja magát, körülzárja a maga igazságát, a maga eredményét, amelyet szolgál, amelyet diadalra akar vinni. Mózes idejében még a lélek nem volt előké-

szítve arra, hogy önmagában meg tudja ítélni az igaz Isten és a bálványok közti különbséget, mert hiszen az a kor a bálványok kora volt. Bálványok alatt az ellentét hatalmát, az ellentét erőinek időközönként való megnyilatkozását értették és jelölték meg azok előtt az emberlelkek előtt, akik sötéten, mindentől távol, minden igaz hitnek birtoka nélkül éltek testi életüket, fizettek testtel a testért, éltek s meghaltak anélkül, hogy a lelkükben a szellemi világosságnak kicsiny, halvány fénye világított volna előre az úton. Mózes törvénye által az igaz Isten hatalmas, nagy, átütő eredményeket adott a világnak, hogy megmutassa az igazságot, megtisztítsa az emberek gondolkozását, és elfordítsa a bálványoktól, hogy az ember keresse és kutassa a láthatatlan, a szellemi Istent, akinek hatalma van égen és földön, életen és halálon. **Akkor szükséges volt, hogy a szellemek világát kizárják ebből a hitformából, amint szükséges volt, hogy fénylő világosság, az egyistenhit el ne ködösödjék, el ne felhősödjék, a bálványok iránti tisztelet meg ne homályosítsa az igaz Isten tiszteletét és félelmét, amellyel az embernek az Isten kilétét önmagában kellett meghatároznia.** Amikor ez a kor elkészült a maga igazságával, és az emberlelkek az ő hitüket, világosságukat, reménységüket az eljövendő Alapítóba helyezték, aki mindenekfelett való, és aki mindentől megszabadíthatja az ember lelkét: akkor ez a hit, ez a ragyogó fény, ez a világosság égi derűként világolt be a földi életbe. Mikor pedig elkövetkezett az idő, hogy beteljesedett az Isten ígérete, és a lelkek betöltettek reménységgel, betöltettek bizonyossággal, és közel érezték magukat az Istenhez: ismét csak nem volt rá szükség, hogy bizonyosságot tegyenek azok a lelkek, akik az élők világán kívül élnek és az élöket körülveszik érzéseikkel és gondolataikkal. Amikor azután fellángolt a hit ragyogó világossága, akkor az áldozatok ezrei ajánlották fel magukat Istennek, s magukat mindentől, ami világi, mindentől, ami tévedés, mindentől, ami bűn, megőrizték. **És a lelkükben élő Isten iránti alázatossággal, az Istenben vetett hittel mintegy örökmécsül odaajándékozták magukat e világnak, hogy ez a világ általuk világosságot láthasson, s az ő hitükön keresztül nézhessen bele az örökkévalóságba.** Ezek mindenüket odaadták, mindenüket feláldozták; az életük sem volt előttük érték, csak azért, hogy az Isten igazságát és az Isten kegyelmét e világhoz, az emberek szeméhez és szívéhez közelebb hozhassák. Hiszen ezeken az önmagukat odaadó és feláldozó lelkeken keresztül, az ő látomásaikon, az ő álomlátásaikon keresztül mindannyiszor egy-egy rés nyílott a sötét égen, hogy az emberi lélek bepillant-hasson a mennybe, és láthassa ott az üdvözültek seregének boldogságát, s láthassa, hogy akik mindent odaadtak az Isten szolgálatáért, azok mindent megnyertek az örökkévalóságban. **Tehát ezeknél sem volt szerepe, nem volt célja, nem volt küldetése annak a szellemvilágnak, amely világ az ő szenvedéseiben, fájdalmaiban és csalódásaiban mintegy kétségbeesve jajgatott és jajgat ma is elvesztett, elfecsérelt földi élete miatt.**

Azonban mivel az emberlelkek mindenkor próbára voltak téve, s mivelhogy kevés lélek volt, aki önmagát feláldozta, mert kevesen voltak, akik megértették az Isten akaratát, azért a földön testet öltöttek lelkében idővel kihűlt az Istenben

vetett hit és az odaadás, és elhidegült az alázatosság. Az értelem azonban annál inkább felelevenedett, kutatott az anyagban, és megtalálta sok minden eddig titokban maradt miéltre a feleletet, megtalálta a választ sok titkos dologra, amelyet ma, ebben a ti korotokban a tudomány fennen hirdet. Ekkor született meg a gőgös emberi lélekben az elbizakodás, amely ezt mondja: „én vagyok az isten, mert íme, az én eszemmel, az én értelmemmel kikutattam a föld titkait, kikutattam a természet rejtett dolgait, és kikutattam a mennynek titkát, kikutattam az engem körülvevő földközi szférák titkát. Én irányítom a föld termését, irányítom a magam egészségét, irányítom testi életem meghosszabbítását; sőt kutatom az örökélet titkát, hogy elnyerhessem azt, és akkor én leszek a magam teremtője, istene; én magam vagyok az isten: az értelem!”

És az értelem szorgalmasan kutatja, hogy az öldöklő fegyverek határait hogyan tudhatná minél nagyobbra és tökéletesebbre fokozni; hogyan tudná egyik nemzet a másikat megsemmisíteni, hogy ő uralkodhasson mindenki felett. Kutat az emberi értelem, hogyan tudná kiéheztetni, megsemmisíteni a másik nemzetséget, vagy hogyan tudná rabságra szorítani, hogy teljesen és egyedül őt szolgálja; hogyan tudná egyik ember a másikat térdre kényszeríteni, hogy az fel ne állhasson, és emberi önérzetét soha ne érvényesíthesse. *S mindezt azért, mert eltávolodott Istentől, az Isten törvényétől, és fényes értelmével — amellyel a természet titkait kutatja — az ördög munkáját, az ördög akaratát szolgálja a szívében, a lelkében.* Az emberiségnek meg kellett volna már érnie arra, hogy lelkében a szép és jó iránt való vágyat megvalósíthassa, tökéletessé és mindenki részére hozzáférhetővé tehesse, hogy egyik ember megtalálhassa a másik emberben az ő testvérét, az Isten által megteremtett azt a másik lelket, aki az ő lelkének társa, aki az ő lelkének kiegészítő része. **De nem ezt cselekszi, hanem a sátán sugallatára hallgatva az öldöklés fegyverét veszi kezébe, és megsemmisíti azt, amit épített, s azért sohasem lesz kész az építkezésével. Minden hiába: ha az emberi ész a maga világosságával a rombolás szellemének utasításait követi, akkor a legnagyobb magasságból is szárnyaszegetten zuhan alá, hogy a föld porában vergődve ismerje fel kicsinységét, erőtlenségét, semmiségét. Mert az Istennel szembehelyezkedett régi ember bűne ugyanaz, ami a mai ember bűne. De a régi ember lelke nem ismert annyi szépet, annyi jót; a régi ember nem ismerte Istent, és nem ismerte az Isten igazságát. A régi ember nem ismerte a Krisztus által adott szeretetet, a régi ember nem ismerte a kegyelmet, a bűnbocsánatot, nem ismerte az Isten hívó szavát. **A régi ember kora sötét, kietlen és zord volt, míg a mai ember a menny előcsarnokában mozog, mert a menny világossága, a menny érlelő sugara világítja be a lelkét.** *Az ember lelke fölemelkedett a porból, de mivel a sátánt is magával emelte, azért Isten nem engedi, hogy a sátánnak betekintése legyen a mennybe. A menny titkait nem engedi kikutatni, tehát porba sújtja a ma emberét,* és elérkezik az ítélet, és a rombolás szelleme, mint egy nagy vihar, végigszáguld az egész földön, hogy az elbizakodott emberiséget ismét letről emelje fel.**

Ennek a kornak előestéje közeledik, testvéreim. És a spiritizmusnak az a hivatása, az a küldetése, hogy ezekben az utolsó időkben hirdesse és bizonyítsa a túlvilági élet hitét a tudomány hatalmával szemben, amely lelket, Istent, túlvilági életet, mindent tagad. Mindaddig, ameddig az isteni kegyelem még egy utolsó fényvillanással be nem világít ebbe a titokba, s akkor a tudomány is rá fog jönni, és meg tudja majd határozni azt a mozzanatot, amikor az emberi testből elköltöző lélek útra kél. A tudomány ezt meg fogja rögzíteni. A tudománynak erre az igazságra rá kell jönnie, mielőtt még a vég bekövetkezik. Isten dicsőségének újra helyre kell állnia, és az emberek lelkén úrrá kell lennie. És ez lesz az idő, amikor a tudomány a maga hatalmával a légkör erőit mozgatja meg, hogy azokat is a maga szolgálatába állítsa. Ugyanakkor fogja a tudomány megfigyelni az eltávozó lelket, és kézzelfoghatóan és szemmel láthatóan bebizonyítani, hogy van élet a síron túl. Ezzel befejeződik a tudomány korszaka. És akkor azok, akik ezeknek a bizonyosságoknak láttára és hallatára megtérnek, és lehántják magukról a külső ember minden kívánságát, minden önző igazságát és hazugságát, s felismerve a bűnt, a porba és hamuba ülve megtérnek, és az utolsó időkben felajánlják szolgálatukat az Istennek, hogy az ő igazságát szolgálják vele: azok, valamint akik nekik hisznek, és általuk megtérnek, meg lesznek mentve ennek a kornak úgyszólván utolsó órájában”

„A szellemek által adott bizonyosságok azok az apró drágakövek, amelyeken vásárolhattok magatoknak hitet és bizalmat, amelyekkel felerősíthetitek a lelketeket, hogy továbbkeressetek, továbbkutassatok.”

„A spiritizmusnak ez a hivatása. Nem az, hogy új formát, új felekezetet alkosson, nem az, hogy a felekezetekben szétesést, vizályt, vagy versengést okozzon, nem az, hogy vele vitát kezdjete azokkal, akik hisznek, mert úgy gondoljátok, hogy nem jól hisznek. Nem. Ti adjatok hálát minden pillanatban Istennek, hogy nektek adta ezeket a bizonyosságokat, amelyeket magatoknak is szorgalmasan kell felszedegetnetek az életúton és elraktároznotok a lelketekbe, hogy ezekből a megbizonyosodásokból a hitetek megerősödjék.”

(Ezoteriák-II.)

A leírtakból látható, hogy ilyen célok nem lehetnek a Sátán szolgálatában, mert a cél és eszköz (spiritizmus) esetleges ellentmondása az értelmes olvasó számára hamar kiütközne. Inkább éppen ezen célok hátráltatása képviseli az ellentét és megtevesztés érdekeit.